

„Nu voi fi un om obisnuit pentru ca am dreptul sa fiu
extraordinar” (Peter O’ Toole)

Cu pasi mici spre succes...

Succesul...oare cine nu și-l dorește? Oare câți dintre noi știu cu adevărat ce înseamnă acesta? Și mai ales, oare câți vor fi capabili să zică la sfârșitul vieții că într-adevar au avut parte de el?

Se spune că fiecare deține capacitatea necesară pentru a-l obține, însă trebuie să fim persoanele potrivite pentru a-l atrage. Valori interioare puternice, scopuri înalte, pasiune în tot ceea ce întreprindem, cunoașterea de sine, responsabilitatea propriilor alegeri, îndeplinirea sarcinilor asumate...sunt doar câteva lucruri ce trebuie bifate în lungul drum spre succes.

Ideea de succes este însă subiectivă. Fiecare om are o definiție a succesului și propriile criterii de apreciere. Specialiștii spun că felul în care privim succesul depinde de educația primită în familie, la școală, de experiențe anterioare și cercul de oameni din jurul nostru, al căror comportament l-am adoptat și noi, toate constituind tiparul, modelul, programarea noastră. Succesul poate însemna obținerea unui lucru important, de la bani, relație de cuplu, slujbă, obiect de valoare, etc. Mai mult ca sigur, toți am avut într-un moment sau altul succes pe unul din planurile prezentate ...dar oare în asta constă cu adevărat succesul?

Cum vede succesul o tânără de 21 de ani? Ca pe un drum prăfuit de țară, bătătorit de ani de muncă, din loc în loc cu povârnișuri, cu bolovani ce dăinuie de secole, măracini purtați de vânt, cu șerpuiți perfide, abateri și reveniri ...ce duce în final spre o fântână. Un „axis mundi” al cunoașterii, al înțelegerii și acceptării de sine, o uniune a trupului cu spiritul și o contopire a dezamăgirilor cu visele împlinite...un lăcaș sfânt din care te poți adăpa liniștit și unde poți savura licoarea fermecată. Iar cel mai important lucru...poți analiza trecutul fără să îți dorești să fi schimbat ceva din el, dulcele moment în care poți fi convins că acea fântână este întâlnirea tuturor căilor pe care ai fi vrut să o iei. Prea visătoare? Cu asteptări prea mari? Sau poate chiar naivă? Timpul își va spune cu siguranță cuvântul...

De multe ori mi se pare că succesul este ca un gigantic puzzle. Ca și cum Dumnezeu ar fi rupt imaginea ta despre succes în minuscule frânturi descompuse, aruncate peste tot...La început este dorința mare de a culege toate aceste bucățele de viață și a le avea pe aceeași tavă. Însă viața complică lucrurile...indiciile sunt date pe parcurs, le poți culege abia după ce treci de niște etape. Inițierea... O primă abilitate ar fi aceea de a-ți păstra răbdarea și determinarea. Voința și motivație. Să nu te descurajezi! Chiar dacă frânturile se

înverșunează să apară. Să deschizi larg ochii și să privești în toate direcțiile, având permanent în minte imaginea de ansamblu pe care vrei să o reconstruiești. Piesele acestui puzzle sunt însă mai deosebite. Pot îmbrăca tot felul de forme și culori, oameni și valori, concret și abstract. Numai un ochi format și atent la toate detaliile poate să adune piesele. O piesă greșit plasată își va arăta mai devreme sau mai târziu ineficiența în acel loc. Intervine apoi abilitatea de a o recunoaște, de a o îndepărta și puterea de a-i găsi locul potrivit în puzzle. Ca să nu mai vorbim de îndârjirea cu care vom căuta piesa cu adevărat potrivită aceluși gol. Să nu pierzi niciodată din minte imaginea pe care vrei să o reclădești. În momentul în care ai uitat un singur crâmpei din ea, imaginea își pierde semnificația și cu siguranță nu vei mai ști nici macar ce piese să cauți. Lumea în sine este un univers al pieselor de puzzle. Gândurile oamenilor legate de succesul lor sunt descompuse în mii de bucăți, care se amestecă de cele mai multe ori cu propriile bucăți. Un maestru al puzzle-ului sesizează diferențele dintre piese, dar are și abilitatea de a folosi frânturi straine în propriul puzzle. Consecvența rămâne o piatra de hotar. Cu cât descoperi mai multe bucăți, cu atât imaginea ta reprezentând succesul se conturează mai bine, se materializează și îți calauzește cu mai multa ușurință jocul acesta încâlcit spre final. Și ca și cum nu ar fi fost destul de greu, să nu uităm ce peste tot acest mecanism își pune amprenta și timpul. Acel dusamn pe care numai omul îl poate uneori învinge...

De-a lungul anilor, oamenii au căutat tot felul de chei care să le deschidă porțile succesului, au încercat să urmeze cu strictețe anumiți pași, cu dorința nebună de a învinge. S-au scris pagini întregi de reguli, sfaturi, idei... dar poate fi succesul încadrat în niște tipare? Uneori doar individul în cauză știe sau simte cu adevărat care sunt cerințele pe care trebuie să le îndeplinească. Un antrenament personal pentru succes.

Cunoasterea, competența, consecvența, convergența și credința sunt 5 dimensiuni pe care cei care vor să atingă culmile succesului ar fi bine să le ia în considerație.

Sunt dimensiuni care pot sta la baza unei piramide și poate nu este întâmplătoare această formă geometrică. Un simbol al perfecțiunii, al sacrului și al durabilității vesnice, prin caracterul ei ascensional.

Cele cinci dimensiuni pot sta însă și sub semnul figurii simbolice a labirintului. Acesta este modelul oricărei existențe care, trecând prin numeroase încercări, înaintează spre propriul său centru, spre sine însuși. În Evul Mediu, reprezenta drumul greu pe care omul trebuia să îl parcurgă pentru a ajunge la Dumnezeu, această încărcătură religioasă dispărând însă cu timpul. Un simbol al inițierii, al înțelegerii, al dualității existențiale. În orice peregrinare există riscul de a te pierde, dar dacă reușești să ieși din labirint, dacă atingi succesul, devii o altă ființă. Mircea Eliade spune în studiul său „Imagini și simboluri” că

labirintul este un ansamblu metafizico-ritual care presupune ideea de încercare, dificultate, primejdie și moarte.

Dar dacă ne-am gândi la aceste cinci dimensiuni ca la niște piese de domino? În fond, viața nu trebuie să fie mereu o luptă, arta nu se naște mereu din suferință, iar cele mai scilpitoare minți nu au fost ale unor persoane traumatizate de lovituri repetate și dureroase. Viața poate fi un joc! Un joc de domino.

„Dacă viața e un joc, acest joc trebuie să aibă totuși o regulă pe care nu o cunoaștem” (Octavian Paler)

Cunoastere.Cunostinte.

Cunostintele vin pe parcurs...cunoasterea poate să apară niciodată. Omul s-a născut ca să învețe, în fiecare minut din viața lui, omul ar trebui să învețe câte ceva, nu doar din nevoia supraviețuirii (reflexele condiționate studiate de Pavlov), ci dintr-un imbold spiritual. Bazele sunt puse încă din copilărie, din mediul familial, din „confruntările cu societatea” și pot continua până la adânci bătrâneți. Cunostintele pot fi clasificate pe baza mai multor criterii. De unele suntem conștienți, le folosim zi de zi, ajung să fie automatisme chiar, altele ne pot părea soluții salvatoare în momente de criză, iar cele din urmă pot sta ascunse zeci de ani...

” Să nu negi ceea ce nu cunoști, ci încearcă să cunoști, să nu te îndoiești de nimic, dar cercetează și o să vezi că totul există cu adevărat; nu te mira de ceva nou, deoarece nimic nu este nou sub soare; nu te îngrozi în fața necunoscutului ci încearcă să-l cunoști; să nu-ți fie frica de greutate și inaccesibilitatea sarcinii, deoarece nimic nu este greu și inaccesibil pentru cel ce se concentrează.”(Aleksandr Klizovski - Energia Psihică)

De-a lungul anilor de studiu, am acumulat cunoștințe din toate cele trei categorii, din diverse domenii (literatură, medicină, matematică, limbi străine, informatică, etc.) Pe unele le-am aprofundat ani la rând, cu folos, pe altele le-am prins din zbor și le-am ascuns în adâncurile memoriei. Multe dintre ele mi s-au părut nefolositoare, însă m-am încapatat să le acumulez, cu o licărire de speranță că într-o bună zi își vor dezvălui importanța. Uneori am fost atât de fascinat, încât am vrut să descopăr din ce în ce mai mult, mi-am canalizat întreaga atenție pe acel domeniu...am făcut sacrificii și am depus mult suflet...apoi am descoperit noi și noi pasiuni. Le-am pus cap la cap și am luat decizia finală: „Când voi fi mare, mă voi face doctorita!” ...și începând din acel moment, am avut parte de „cunoștințe” pe banda rulanta...Cunoștințe care presupun că ar trebui să vină din mai multe domenii, dar care să aibă un numitor comun: sănătatea! S-a dovedit a fi însă altfel...din nou cunoștințe necentrate pe telul final, informații învechite...dar aceleași încapățanare și pasiune! Odată cu trecerea anilor am ajuns la tristă concluzie că știu cu adevărat doar aproximativ 60% din tot ce mi s-a predat, deși la momentul respectiv am

învățat integral informațiile primite. 30% din acești 60% reprezintă notiuni pe care le-ai putea reda la orice oră din zi și din noapte, cealaltă jumătate fiind ascunsă bine în mintea mea, fiind lucruri știute dar neaplicate, iar completarea până la 100% s-a pierdut prin prisma memoriei de scurtă durată. Poate nu degeaba este și vorba „La sfârșitul facultății, singura abilitate este aceea de a ști unde să cauți informația de care ai nevoie”

Informații! Suntem bombardati cu informații zi de zi, ne dorim să fim la curent cu tot ce este nou în universul nostru, al pamantenilor sau visăm să descifram tainele necunoscutului. Informația poate fi considerată viitorul medicinei. Zi de zi se fac cercetări, apar descoperiri cu o importanță poate încă neaccessibilă mintilor noastre limitate, sunt explicate fenomene legate de corpul uman, sunt lansate teorii noi, sunt încercate diverse tehnici și uneori experimente duse la extrem, toate având ca dorință progresul.

Informații și înțelegere. „Esența lucrurilor” .

„Analfabetul viitorului nu va mai fi cel care nu știe să citească, ci cel care nu știe să înțeleagă.

(Alvin Toffler)

Dex: ” a înțelege ” = „ a avea o idee clară despre un lucru, a pătrunde cu mintea, a pricepe, a concepe, a sesiza ”

Este primul pas pe care îl face mintea cu produsul brut (informația), un pas decisiv pentru următoarele acțiuni. Nu e de mirare atunci apariția expresiei „Fiecare înțelege ce vrea, sau ce poate”. Înțelegerea face parte dintr-un exercițiu care trebuie practicat în fiecare zi. De multe ori ești tentat să treci mai departe peste informațiile greoaie, explicate prost, ambigue, dar de fiecare dată trebuie să îți aduci aminte că în spatele lor poate fi un indiciu care te-ar putea ajuta într-o anumită situație. Și înțelegerea unui aspect te poate ajuta să percepi mai bine alt aspect, asemeni unui puzzle. Cel mai simplu mod de a asimila concluziile este o experiență personală și de multe ori trebuie să ne dezvățăm înainte de a putea învăța. „Cercul vicios” al cunoașterii se completează prin **interpretare**. Aceasta este maniera unică și personală prin care oamenii asimilează informațiile din jur, este un pas premergător pentru acțiunile pe care le vor întreprinde. În medicina ar deveni de-a dreptul riscant dacă fiecare ar înțelege și ar interpreta informația într-un mod departe de mesajul pe care îl are aceasta la bază. Viata omului ar putea fi pusă în pericol, dar, surprinzător există și cazuri în care doctorii au putut să salveze doar prin ingeniozitate și curajul interpretării lor. În facultate, studentul este de cele mai multe ori coordonat de păpușării cu mai multă experiență, dar interpretarea corectă a mesajelor primite ține în mare parte și de personalitatea lui, de ambiția cu care se încapătanează să înțeleagă informațiile primite, de pasiunea cu care cercetează, de abilitatea cu care reda ceea ce a recepționat, de mestesugul cu care aplică pe pacient tot ceea ce a învățat. Dacă informația ar reprezenta făina, înțelegerea ar fi aluatul, iar interpretarea ar fi pâinea rumenă ce o avem pe masă zi de zi.

Ce este de făcut dacă ești prins în această pânză de păianjen numită „boom-ul informațional”? Ei bine, trebuie să nu te pierzi cu firea! Prima dată trebuie să selectezi ceea ce ți se pare interesant sau relevant pentru dezvoltarea ta profesională și personală. Deși susțin dorința unanimă de îmbogățire a culturii generale, consider că profesionalismul poate fi atins doar prin înmagazinarea informațiilor din domeniul de interes („Decât să faci 10 lucruri proaste, mai bine faci unul și bun”) Nu reprezintă o limitare a personalității subiectului, pentru că fiecare domeniu în parte poate fi tangential cu altele, îți poate aduce satisfacții nebanuite și te poate lansa într-o cursă sigură spre succesul mult dorit. („Atunci când ne iubim cu adevărat munca pe care o facem, îi atribuim noi semnificații, atingem alte orizonturi ale fericirii și obținem satisfacții în fiecare zi”- „Fish, trăiește-ți piața!”). Odată alese informațiile din domeniul respectiv, ele trebuie cercetate și validate. Maiestria cu care reușești să preiei doar adevărul depinde în mare parte de tine. („Când ai îndoieli, încearcă să obții mai multe date”- „Fish, trăiește-ți piața!”) Să fim însă recunoscători pentru că în ziua de azi, avem resursele necesare acestei acțiuni, avem acces la biblioteci de prestigiu, la rezultatele studiilor de amploare, la internet, etc. De multe ori mi s-a întâmplat să vin acasă și să caut prin diverse articole notiunile care ni se dădeau spre a fi învățate. Fie erau prea învechite pentru anul în care trăim, fie din dorința de a afla și alte metode de abordare, dar din păcate și pentru că mi se pareau din start gresite. Răbdarea de multe ori este cea care te face să mergi mai departe, atunci când ești dezgustat de superficialismul celor care sunt plătiți să se ocupe de educația ta, să cauți adevărul acolo unde nu este și uneori să îndrăznești să îl împărtășești cu ceilalți, poate chiar cu cel care a simulat că ți-l arată.

Ce mi-ai dori? Centrarea informației pe domeniul de interes. Același număr de informații pe care le primesc acum, poate mai mare în anumite situații, însă toate de importanță majoră pentru dezvoltarea personală. Mi-ai dori surse mai multe puse la dispoziția studenților, actualizarea notiunilor, interacțiuni între materiile studiate, mi-ai dori ca tot ce învăț să se lege de tot ce am învățat până acum și tot ce voi mai învăța. Termeni clari, date necontradictorii, și mai ales, mi-ai dori să pot aplica tot ce încerc să acumulez în acești ani. Și de aici începem să vorbim despre următoarea treaptă: **COMPETENȚA.**

Având la bază cunoașterea multiplelor aspecte ale propriei ființe, înțelegerea naturii lumii în care trăim, ea reprezintă punerea în practică a modalităților prin care ne putem realiza adevăratul potențial și ne putem crea propria fericire.

John Maxwell, o personalitate în dezvoltare personală definea succesul în felul următor: „Succesul reprezintă cunoașterea scopului nostru în viață, atingerea potențialului nostru maxim și sădirea semintelor ideii de binefacere”. „Cei mai mulți dintre noi nu ne considerăm artiști...Dar fiecare dintre noi este un artist...Cu fiecare alegere pe care o facem, în fiecare zi cream o operă de artă unică, ceva ce numai noi putem realiza. Motivul pentru care ne-am născut este să

lasam o urma de neșters pe lume. Aceasta este autenticitatea noastra....Să ne respectăm pornirile creatoare...Să avem incredere...Vom descoperi ca alegerile noastre sunt la fel de autentice ca si noi. Mai mult, vom descoperi ca viata noastra este asa cum ne-a fost dat să fie: un vesel sonet al recunoștinței”(„Fish!Traieste-ti piața!”)

Competenta. Calitate. Succes

Un element important relativ la conceptul de „calitate „, il reprezintă interesul fata de obiectul, subiectul in cauza, forma prin care ne manifestam o „nevoie „, de care suntem mai mult sau mai putin constienti. Iar aceasta poate fi satisfacuta in masura in care exista o anumita competenta. Cand vine vorba de o organizatie , aceasta este formata din trei componente: competența tehnica, umana si tehnologica.

Dar ce inseamna un doctor competent si cum se leaga el de cele trei componente? Fara indoiala ca totalitatea dotarilor, a normelor, procedurilor, regulilor care conditioneaza utilizarea tehnicii existente isi pun amprenta pe competenta lui, dar toate acestea pot fi degeaba atunci cand nu exista competenta umana. Cu alte cuvinte, calificarea pentru a utiliza tehnica conform tehnologiei. In medicina, mai mult ca oriunde, cunostintele vaste fara abilitatile practice nu garanteaza succesul , dar sunt indispensabile atingerii lui. „Poti sa inseli aparentele mimând excelenta timp de cinci sau zece ani, dar nu 50 de ani.” „Afaceri clădite să dureze”) Trebuie sa stii cum sa actionezi la timp, pentru ca ai in mainile tale o viata de om, sa poti alege varianta cea mai buna pentru pacientul in cauza, sa nu ii pui in pericol si alte functii vitale, sa aplici ani intregi de informatii si sa eviti cat mai mult riscurile ce pot aparea. Sa stii cum sa te folosesti de inovatiile medicale , de aparatura moderna, dar sa fii capabil totodata sa te descurci si cu mijloace mai inechitate. „Dovada unei inteligente rare este data de abilitatea de a detine concomitent doua idei contradictorii si de a putea functiona nestingherit in continuu” („Afaceri cladite sa dureze”). Satisfactiile care decurg din participarea la astfel de initiative dificile si constructive reprezinta cea mai mare placere pe care o poate oferi viata .Creativitatea, pasiunea, flexibilitatea, implicarea sufleteasca sunt calitati de care se poate folosi un medic bun pentru a atinge competentele profesionale. Abilitatea de a-ti propune in mod continuu scopuri noi si îndrăznete pentru viitorul indepartat, fara a uita insa ca exista o diferenta intre simplul fapt de a avea un scop si implicarea intr-o actiune temerara .

In situatii de criză, competenta se poate reduce la puterea de a-ti asuma niste riscuri fara garantia unei reusite, deoarece riscul de a nu face nimic e probabil mai mare decat riscul de a actiona. („Daca nu faci nimic, sigur vei da gres” –„Fish!Traieste-ti piața!”) Convingerile trebuie sa preceada intotdeauna strategiile, practicile si scopurile. Si cea mai importanta, capacitatea de a-ti reveni dupa niste esecuri, de a deveni mai puternic decat inainte, de a trece de la bun la excelent si apoi la o constructie care sa dainuiasca. O treapta in acest progres este **autoevaluarea**, ca metoda de cunoastere personala. Puterea de a-ti

recunoaste greselile, din dorinta de a nu le mai repeta si pe alti pacienti, un proces continuu de invatare, insa si abilitatea de a-ti gasi punctele forte, de a sti sa le valorifici si chiar a le expune publicului larg (a-ti vinde marfa) „Autocritica obliga la schimbare autoindusa si perfectionare din interior inainte ca lumea exterioara sa impuna necesitatile schimbarii si ale perfectionarii”- „Afaceri clădite să dureze”)

...Si uite asa te trezesti zi de zi , la 6:30, iti bei cafeaua cu un ochi vesnic aruncat pe ceas...iti citesti rapid e-mailurile, si pornesti cu voiosie spre succes....sau nu...De fapt, sunt zile in sir in care repeți toti pasii acestia fara sa mai stii exact unde te duc ei, cine o sa iti deschida o usa si o sa te invite amabil inaintea...uneori te duci plictisit de ideea ca va fi inca o zi in care vei sprijini pereti de spital , in care „mentorii „ tai vor fi prea ocupati pentru a-ti observa prezenta, o zi in care un salon poate se renovează și bătrânica din patul de pe colt, învelită în felurite broboade este acum fix pe mijlocul coridorului, tremurand si uitandu-se pierduta la tine, titirezul care se agita frenetic in sistemul acesta perfid. La un momentdat schimbi peretele , iti duci mana la nas pentru ca odata cu un decor nou, adie si o miasmă noua...si te gandesti: oare chiar acesta să fie drumul meu spre succes? Intrebarile acestea apar in toate povestile de succes si o sa apara si de-acum incolo, indiferent de cum ar evolua lucrurile in societatea asta pe care ne place sa o numim „moderna” . De fapt...e inadmisibil sa nu te gandesti in permanenta daca aceasta iti este menirea, daca nu cumva ar fi mai rentabil sa faci altceva. Omul anului 2008 isi va roti in permanenta privirea la 180 de grade , pentru a fi sigur ca nimic nu ii scapa, va incerca sa fie prezent pentru orice tren care ar putea sosi in gara lui, va fi mereu la curent cu toate optiunile pe care i s-ar mula povestea lui de succes. De ce ? Pentru ca altfel nu are nicio sansa sa existe! Cum s-ar putea defini tot imboldul asta care te tine viu? Care te face sa nu pierzi din vedere scopul suprem al existentei tale? **CONSECVENTA!!!**

Nu stiu cand se naste, cum se naste...dar stiu ca daca nu ai sau nu o descoperi in tine , atunci nu poti progresa. Caci perseverenta aceasta (nu perfectiunea!) este caracteristica excelentei , fie ea a unei persoane ,organizatii sau institutii ....iar norocul trece de partea celui perseverent.

John Gardner spunea : „este ciudat ca unii oameni se plafoneaza, in vreme ce altii raman activi pana la sfarsitul vietii lor. Poate ca „plafonare” este un termen cam vag”.Mai precis,la un momentdat ,unii oameni inceteaza sa mai invete si sa mai progreseze” .

Prin ochii unui student la medicina, acest stop din actul educational pare catastrofal si inadmisibil. Fiecare moment al vietii trebuie valorificat la maxim , iar invatarea nu presupune doar stat cu ochii in carti de dimineata pana seara. A invata inseamna de multe ori si a discuta cu un pacient, cu un profesor sau chiar cu un coleg. Daca lasi prea mult timp sa treaca in acest lung drum al invatarii, („Exista oameni al caror ceas se opreste la un momentdat pe parcursul vietii”), riști să pierzi termeni deosebit de valorosi, informatii cu care te poti intalni in

urmatorii zeci de ani, risti sa omori oameni . Este foarte greu sa o iei de la capat dupa ce te-ai oprit, este dificil sa faci totul de unul singur, atunci cand altii deja discuta despre altceva. Plafonare poate insemna aici moarte sigura. A ta ca si viitor medic, sau a pacientului care ti-ar putea ajunge pe maini. Ratiunea este asadar piatra de temelie a continuitatii, nu are dimensiuni temporale si nu are dermen de exprimare („Eseuri de indragostit”).

De ce se opresc oamenii in drumul lor spre succes? Ohoo...din atatea motive...de cele mai multe ori isi pierd motivatia , sunt dezamagiti de esecurile sau greutatile care pot aparea pe parcurs, sunt indignati de felul in care sunt tratati si incep sa se indoiasca de posibilitatea indeplinirii visului lor.Uneori sunt obligati să renunte in tot felul de circumstante, alteori obolesc. „Oamenii trebuie sa fie intelegatori atunci cand isi evalueaza motivele.S-ar putea sa fi avut parte de probleme peste puterile lor. Poate că ceva le-a afectat profund încrederea sau respectul de sine....Sau poate că se agita atat de tare si de atata vreme ,incat nu mai stiu bine de ce. Sunt aceia care, oricat de ocupati ar parea, nu mai invata si nu mai progreseaza. Viata e grea. Uneori e o dovada de curaj chiar sa continui sa mergi mai departe”(„Fish!Traieste-ti piata!”).

De multe ori mi-a trecut prin cap sa renunt la visul meu...prima data atunci cand mi-am dat seama ca este mult mai greu decat mi-am imaginat, apoi cand am crezut ca este mult mai greu decat pot duce....apoi cand m-am gandit ca este mult prea greu pentru ce pot obtine . Am reusit sa trec de fiecare hop in parte, mi-am dovedit contrariul, dar recunosc ca astfel de ganduri o sa mai apara si in perioada viitoare. Dezamagirile sunt inca mari, sistemul sanitar din Romania ne va mai fascina si in anii ce urmeaza prin incompetenta de care da dovada ,iar greutatile abia asteapta sa apara dupa terminarea celor 6 ani de studiu.

Cu totii avem indoieli, dezamagiri, frustrari, asteptari, scuze pentru a nu face ceva. Diferenta dintre oameni consta in modul in care le trateaza. Ar trebui sa invatam din ele, in loc sa le folosim ca sursa de vinovatie si remuscari. Robert Kiyosaki spunea : „Provocarea pe care trebuie s-o infruntam este de a accepta intai esecul si apoi victoria. Trebuie sa sarutati mai multe broaste pentru a-l descoperi pe adevaratul print. Daca nu sarutati suficiente broaste, s-ar putea sa sfarsiti prin a va casatori cu o broasca raioasa.”

Incet-incet ,mi-am pierdut din curajul pe care il aveam in copilarie, acea naivitate temerara care ar fi mutat si muntii din loc, acum ma gandesc mai mult daca se merita sa ii mut din loc sau daca as putea sa imi ating scopul si cu ei acolo.Cu cat iti imaginezi mai mult cum se vor intampla lucrurile,cu atat sunt mai diferite. Mi-am canalizat atentia mai mult pe ceea ce vreau eu sa fiu si sa fac, indiferent de conditiile in care imi voi exercita profesia. Incep sa investesc mai mult in planuri legate de educatia si dezvoltarea mea , decat in idealul de a schimba lumea din jur.”Este mai bine sa realizezi cine esti decat incotro te indrepti, pentru ca directia se va schimba in mod sigur. Conserva esentialul, stimuleaza progresul!”(„Fish!Traieste-ti piata!”). Am invatat ca scopul in sine

poate deveni un mecanism de motivare si de multe ori este mult mai motivant sa vii din urma si sa detronezi un gigant decat sa iti mentii pozitia de lider.(„ Viata este o indeletnicire care trebuie invatata” –„Eseuri de indragostit”).

Aceasta cheie a succesului numita competenta are ca resursa pretioasa timpul. Pentru a trece proba timpului trebuie sa construiesti un lucru care sa merite sa dainuiasca si sa ai abilitatea de a te reinnoi continuu din interior, sa nu te impotomolesti in mlastina unei idei fixe. Lumea n-ar fi nimic fara ideile care rezista cu obstinenta, supravietuind tuturor adversitatilor.(„Zborul reginei”) Castigator nu este cel care nu greseste niciodata, ci este cel care nu renunta niciodata. Lucrurile importante se invata actionand, facand greseli si corectandu-le . Exista chiar o lege perseverentei. Abilitatea noastra de a persevera, in ciuda obstacolelor si a dezamagirilor, denota incredere in noi insine. Perseverenta este "o calitate de fier" in drumul spre succes.”

Prezentul este momentul in care avem constiinta unui fapt trecut.Trecutul e intotdeauna construit in prezent si se schimba odata cu miscarile acestuia.Viitorul exprima de fapt aspiratiile noastre si nu poate fi influentat de noi. Exista sanse mari ca sa traim in acel viitor si sa jucam un rol activ, dar aceasta nu este o certitudine pentru nimeni. trecutul este singurul lucru care exista...azi e in fiecare zi si maine nu va exista niciodata pentru ca in fiecare zi e azi...Calatoria spre succes este asadar singura incercare de a urmari un vis pana la realitate. Sa ne construim un vis maret si sa nu-l pierdem niciodata din vedere. Chiar daca poate nu-l vom realiza niciodata, e mai bine sa avem un vis maret si sa incercam sa-l atingem decat sa avem un vis modest si sa realizam tot ceva modest. Si, pas cu pas, ne fixam teluri realizabile zilnic, care indeplinite vor oferi motivatia de care avem nevoie pentru a ne continua calatoria catre marele tel, catre succesul visat.

Se spune ca diferenta dintre un om de succes si un om de foarte mare succes este masura viselor sale. Si, desi Einstein spunea : “Nu incerca sa devii un om de succes, incearca mai degraba sa devii un om de valoare” - asta nu contrazice catusi de putin ce am spus pana acum, pentru ca valoarea inseamna succes.

Am subliniat pana acum ca succesul tine de multi factori, de valori personale si de aspiratii diferite. Este un tot unitar ce strange notiuni ca pacea interioara, fără de care nimic nu are valoare, care creste cu cat traim mai mult in armonie cu cele mai inalte valori ale noastre si cu cele mai intime dorinte, sanatatea si energia ce reprezinta starea fizica naturala si normala. Daca ne pierdem linistea, sanatatea, energia in timp ce incercam sa obtinem tot felul de alte lucruri, practic nu ne vom mai putea bucura de ele.O a treia componenta este iubirea, abilitatea de a mentine relatii de iubire sau/si prietenie pe termen lung cu ceilalti oameni. („Opera cea ma insemnata a unui om este imaginea pe care o lasa despre sine in memoria celorlalti” –„Zborul reginei”).

Libertatea financiara se identifica uneori cu succesul pentru ca banii reprezinta o resursa extrem de importanta, pentru a fi investita in noi insine(in propria

sanatate fizica mentala, emotionala si spirituala) sau in alte proiecte de folos pentru ceilalti.

Idealurile si telurile importante reprezinta a cincea componenta a succesului. Potrivit lui Victor Frankl, autorul cartii " Omul in cautarea destinului sau", cea mai adâncă dorinta din inconstientul nostru este nevoia de sens și scop in viata. Avem nevoie de un simt clar al directiei, trebuie sa stim ca viata noastra are un sens , ca, intr-un fel, ne aducem o contributie utila in aceasta lume.

A sasea componenta a succesului este autocunoasterea si constiinta de sine. Pentru a trai bine trebuie sa stim cine suntem, de ce gandim, simtim si ne comportam asa cum o facem, cum am ajuns, datorita trecutului nostru (influenta genetice, ale mediului in care am trait, ale propriilor experiente) sa exprimam aceste lucruri prin propria fiinta.

Ultima componenta a succesului o reprezinta implinirea personala. Aceasta ne da sentimentul ca putem deveni tot ceea ce ne dorim. Atunci cand ne vom intelege si ne vom accepta pe noi insine ne vom putea indrepta catre realizarea deplina a adevaratului nostru potential. Psihologul Abraham Maslow, intemeietorul celebrei piramide a nevoilor umane, a numit acest lucru „autorealizare”. El spunea ca aceasta este trasatura definitorie a celor mai sanatoase, fericite si de succes persoane din societatea noastra. Cand toate aceste bucati converg , putem vorbi de o piatra de temelie pe care apare gravat succesul.

Convergenta insa trebuie sa existe si in interiorul piramidei despre care vorbeam la inceput. Una fara alta, cunoasterea, competenta ,consecventa si credinta nu duc spre culmile succesului, ci il vor face pe individ sa se simta in permanenta incomplet.

"Forta unei persoane care are o credință este egală cu forța a 99 de oameni care au doar interese." (John Stuart Mill)

Credinta nu este un concept ce ține de religie, ci o atitudine de viață. Ea se regăsește in fiecare cuvânt pronunțat, gând nutrit sau fiecare acțiune infaptuita. Nu e de mirare ca sta in varful piramidei, este ultimul pas care duce la succesul personal si de multe ori este bariera de netrecut pentru multi dintre noi. Poate nu degeaba zicea Nicolae Steinhardt ca „Credința e suprema armă secretă, care anihilează toate necesitățile, împrăjările și pulverizează hazardul.”Credinta nu inseamna neaparat religiozitate, spiritualitate, un credincios nu se identifica mereu cu un practicant, iar Dumnezeu in care credem poate sa se regaseasca in alte culturi sub alte forme (Buddha, Iisus, Alah,etc). Credinta este un dar cu care ne nastem si pe care trebuie sa il fructificam intreaga noastra existenta, este de multe ori ceea ce ne face sa mergem mai departe,este un rezervor nesecat de putere si iubire, de armonie si speranta. Medicii vor fi intotdeauna cel mai aproape de moarte, de durere si suferinta si nu de multe ori am auzit nume sonore din viata medicala romaneasca destainuind miracolele in fata carora au fost pusi. Se mai zice ca spitalul este ca un purgatoriu pe pamant, unde se triaza sufletele si unde cei alesi isi vor gasi impacarea finala. Si sa nu uitam cruda vorba din popor :” fiecare medic isi are

cimitirul lui de pacienti.” Cateodata ,moartea este singura salvare ...iar medicul trebuie sa invete sa traiasca alaturi de ea, sa incerce sa o infrunte , sa ii recunoasca uneori si meritele (curmarea durerii) si sa fie capabil sa isi ajute pacientii pe acest drum anevoios spre moarte. Fara credinta, un medic nu va reusi sa indeplineasca aceste meniri pe care si le asuma, nu va fi decat un robot canalizat pe anumite organe ale pacientului, si va uita misiunea lui pe pamant. In spital ,oamenii sunt de cele mai multe ori inversunati pe Divinitate,descurajati, resemnati . Raul se afla pretutindeni si este poare adevaratul Dumnezeu al acestei lumi.Insa si in ultimul ceas, medicul ar trebui sa aiba si calitati de mentor spiritual pentru cel suferind, ar fi bine sa ii poata alina in vreun fel gandurile necurate, sa il ajute sa isi pastreze un ultim optimism in fata incercarilor sortii.Credinta insa trebuie sa se regaseasca in fiecare pas spre succes.Credinta ca acest succes poate fi atins, convingerea ca intr-o buna zi intreg universul va conspira la realizarea dorintelor tale. „Vei avea parte de un lucru atunci cand vei crede in el.” Este o esenta a dorintei, o expresie a pasiunii pentru Absolut, este curaj dar si imaginatie spiritualizata .

Succesul nu este o condiție exterioara de viata, ci o stare interioara a propriei fiinte. Adevaratul succes nu consta in ceea ce faci, ci in ceea ce esti, la toate nivelele fiintei tale – fizic, mental, emotional, spiritual. Iar succesul autentic din exterior este doar o reflectare a succesului interior pe care ești capabil să-l obții.

Dorisandra Teodora Dumbrava

Studenta anul 3 ,Medicina Generala, Umf Cluj-Napoca